

H-DC The Oldtimers Den-Haag 1966 - 2016.

Er was eens heel lang geleden..... of is het de schuld van mijn grootvader?



Mijn verschrikkelijke fijne opa

Het jaartal is 1948 en de naschok van de tweede wereldoorlog dreunt nog na behalve voor mijn grootvader, die een zeer handige zakenman bleek te zijn, vooral met betrekking op het gebied van snel en handig spulletjes van België naar Nederland en vice versa te vervoeren.

Hij gebruikte hiervoor een 750cc WL, smetteloos wit, met als schakelpookknop een dobbelsteen.

Mijn moeder zat regelmatig achterop met in de voering van haar jas, ingenaaid, horloges en andere smokkelwaar.

Ook verkocht mijn opa gerookte paling, die weleens te lang in de tassen zat en dan even een behandeling met een doekje slaolie kreeg waardoor deze er weer geweldig uitzag. klaar voor de verkoop !

Toen op een goede dag een viskraameigenaar dit door had moest mijn opa de benen nemen, natuurlijk op de motor.

Mijn grootvader had echter niet door dat de scheerlijn van de luifel van de kraam vastzat c.q. bleef hangen aan de motor, hij was echter gewoon door gereden met luifel en al.

Daarna is hij maar gestopt met de verkoop van gerookte aal !

Na alle spannende verhalen van zowel mijn moeder als mijn grootvader en de motor zelf, zij het kort, meegemaakt te hebben zijn bepaalde ideeën over oude Harley's en de manier waarop mijn grootvader zich daarmee liet fotograferen en er tevens zeer beeldend over wist te vertellen, niet meer uit mijn hoofd geweest.

Dit lag dan ook aan de grondslag voor mijn besluit, op jonge leeftijd, dat er ooit een Harley moest komen!

Dit duurde door omstandigheden echter nog al wat jaartjes en eigenlijk was ik het alweer een beetje vergeten,

Tot dat ik op achttienjarige leeftijd, verdwaald in Amsterdam, terechtkwam in een toch wel gezellig huis voor jonge dames waar toen Frits v/d Wereld de scepter zwaaide met de illustere naam: "Mata Hari".

Nou denk je natuurlijk WTF heeft dit er nou mee te maken, maar Frits bleek de eigenaar te zijn van de voormalige motor van mijn grootvader !!

Van alles geprobeerd om de motor in mijn bezit te krijgen, zelfs met heel emotioneel gedrag (tranen en zo) maar deze penozejongen was niet te vermurwen.

Na de dood van Frits is overigens de motor uit het beeld verdwenen, al wat er rest is een foto en ik voel bijna weer een traantje opkomen.

Mocht iemand wat weten, dan hoor ik het graag !

Pas op mijn negenentwintigste jaar heb ik een Griekse 1949 WLA gekocht en geprobeerd er een replica van te bouwen, hij zou en moest er net zo uit zien als de motor van mijn grootvader.



Wist ik toen veel dat er maar heel weinig 1949 WLA'S zijn gemaakt.....Tijdens het proces van vervangen, restaureren, veel, heel veel leren en boekjes te hebben gekocht van J.W.Boon etc. etc. heb ik kennis gemaakt met Aad Samwel, Ken Lautenslager en Willem Buchley, die mij vanaf dag 1 hebben bijgestaan met raad en daad en die dat na tig andere Harley's nog steeds doen.

Zij hebben mij, niet geheel onbelangrijk, lid gemaakt hebben van de Oldtimers. Ik zal nooit het eerste weekend (Don Bosco) vergeten waar Inge en ik naar toe gereden zijn, slechts een dag, de zaterdag, samen op de look-a-like opa motor.

Zie volgende bladzijden.



Man dat was best wel spannend, heel veel oude Harley's en natuurlijk de berijders en dan ik nog een beetje nat achter de oren op het gebied van Harley's, ik was zwaar onder de indruk.....!

Maar gelukkig was iedereen heel aardig en kwamen we een geinig stel tegen uit Amsterdam, Ron en Gerda Vogel, ook redelijk nieuw binnen de club. Het klikte gelijk en dat doet het gelukkig nog steeds, man wat een geinig cluppie zijn The Oldtimers.

Zoveel mensen bij elkaar met een algemene deler, namelijk je ouwe brommer en samen leuke dingen doen etc. etc.

Na diverse oude Harley's, Betty 1, Betty 2 en 3 ,een 34er, een 1 cilinder, een bobber voor Inge, een bobber voor Inge (nee, geen typefout het waren er echt twee), een soort van boardtracker en nog wat brommers voor andere leuke mensen.

Tja op een gegeven moment word je er een soort van handig in, ook al heb ik nooit helemaal zonder de hulp van andere gekund.

Diversen nieuwe Harley's en een beetje lopen knutselen voor het dagelijks brood bij een dealer.

Allerlei avonturen, onder andere, de beroemde en beruchte cannonbalrun inclusief gebroken polsen, een jukbeenfractuur, been in de kreukels en diversen motoren aan stront.

Gelukkig bij verschillende mensen, stel je voor dat je dit allemaal te gelijk hebt in een run met je eigen brommer, daar word je niet vrolijk van!

Een tijdje bestuur gedaan, natuurlijk samen met Inge (ex-pres), kan ik niet anders concluderen dat het toch wel een speciaal cluppie is , waarvan ik mag hopen dat het nog heel lang zal bestaan!

Kortom er is te veel om te vertellen, vaak kon ik op zondagochtend na het I.W., niet zo goed meer herinneren waarom ik ook alweer op vrijdag een tent had opgezet, voordat ik er erg in had stond ik dat ding alweer af te breken.

Trouwens, mijn laatste brommer is ook weer klaar ,” Black Betty ” , een WLH 1950, en ook dit is geen typefout, ze bestaan echt !

Zoals de naam al zegt, matzwart met hier en daar wat glanzend zwart, een klein beetje zijdeglans zwart en zwart parkerized, oh ja, ook twee of drie chrome dingetjes, omdat ze op het moment van aanschaf er niet waren in het zwart !

Wel een beetje hulp gehad van allerlei aardige mensen binnen de club .

Dankzij Aad en Simon: (diverse verschillende onderdelen), Willem Buchley: (motorblok revisie), Peter Buchley: (koffie en onderdelen), Ron: (hulp bij dynamo), Larry: (boren en honen), Ken: (geduld en advies) en Geerd: (wielen en remmen) rijd ik nu weer bijzonder prettig in de rondte en hoop dat samen met de club en in het bijzonder op “Betty” voorlopig ook te blijven doen.

Eigenlijk is er nog veel meer te vertellen, maar ik vind het wel even genoeg.

Laterrrrrr en hou het rubber op de weg !!